

egen forening, Amtsrådsforeningen, har aftalt med staten.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det tror jeg de bliver rigtig glade for at høre – at det, de i virkeligheden skal i gang med nu, når de åbner budgetterne, er, at de overhovedet ikke skal spare, de skal bare ombudgettere. Det må virkelig være en lettelse for dem.

Men jeg tror nu, at den konservative ordfører skal indstille sig på, at der bliver tale om besparelser. Der er jo ligesom tale om, at forventningerne til og forudsætningerne for de budgetter, der er blevet lagt for 2006, ikke holder i forhold til de oprindelige aftaler, der er indgået, og det vil sige, at så skal man nødvendigvis neddrose aktivitetsniveauet. Så vil den konservative ordførers mystiske bortforklaring her altså ikke være til særlig megen glæde ude i amterne eller i f.eks. Køge Kommune – lad os bare tage den som udgangspunkt – hvor man jo også skal til at genåbne budgetterne.

Så er det ikke en lidt tarvelig politik, når man stiller sig op og siger: I har pengene, men I må ikke bruge dem, for vi bestemmer, ved at vi sætter en ramme; I skal så i øvrigt begynde at drosle ned med hensyn til, hvad I mener behovet er, det vil vi ikke blande os i, I kan bare selv klare det derude? Er det ikke rimelig tarveligt? Hvordan tror ordføreren at han ville have haft det med at skulle implementere en sådan politik, dengang han ikke sad i Folketinget, men i amtet?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da jeg sad i amtet, ønskede jeg størst mulig indflydelse på det, der foregik, og dermed indflydelse på den prioritering, der blev foretaget, og så sørgede jeg i øvrigt for, at vi overholdt alle de aftaler, vi havde indgået.

Her er der indgået en aftale i fællesskab, og den aftale skal overholdes. Så må man selv foretage den prioritering, der er nødvendig. Der er penge til gymnasierformen, der er penge til medicin. Det er forkert at fremstille det, som om der skal ske en besparelse.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Ordføreren sagde i en tidligere bemærkning, at han kunne forstå, at der var en ærlig frustration i oppositionen, og det er helt korrekt, at det er

der i forhold til bemyndigelsen, i forhold til anmærkningerne, i forhold til det historiske skridt, der tages med den her finanslov og anmærkningerne hertil.

Jeg hører den konservative ordfører sige, at der kommer et orienterende aktstykke, som man så kan tage stilling til. Er pointen her ikke, at Finansudvalget netop ikke kommer til at tage stilling til det? Spørgsmålet er derfor: Hvordan i alverden kan Det Konservative Folkeparti med den tradition, man i øvrigt har i det parti for, at tingene skal gå ordentligt for sig, gå med til det her? Det er altså meget, meget svært at forstå.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg har ikke opfattet dette som et historisk skridt, hvor parlamentet afgiver kompetence på et centralt område. Jeg har betragtet det som en midlertidig situation, hvor der foreligger noget helt ekstraordinært, idet vi har foretaget og gennemført en kommunalreform, der giver nogle helt ekstraordinære vilkår.

På baggrund af de erfaringer, som vi fik i 1970, hvor de offentlige budgetter voksede mest nogen sinde, har regeringen sagt: Det må ikke ske igen. Derfor har man lavet dette tiltag, og tiltaget, synes jeg, er i meget fin overensstemmelse med den opgave, der skal løses.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvis ordføreren ikke finder, at der er tale om et historisk skridt, så må det jo være, fordi ordføreren har været en tur neden om Estrup i Samtaleværrelset for at kigge på, hvad han har foretaget sig i sin tid. Det er da den eneste forklaring, der kan være på det her.

Det er da et historisk skridt. Her tænker jeg så på tiden efter systemskiftet, men hvis hr. Christian Wedell-Neergaard er tilbage i tiden før systemskiftet, så begynder det at hænge sammen, så begynder jeg at kunne forstå, hvad det er, der er baggrunden for argumentationen her. Det er et historisk skridt. Det er derfor, der er en frustration, der ikke bare er ærlig, men også temmelig inderlig, hvilket jeg håber ordføreren kan forstå.

Det, som er vores ærinde, er, at vi gerne vil diskutere det her i al offentlighed på helt sædvanlig vis. Det vil regeringen og Dansk Folkeparti ikke, og det vil Det Konservative Folkeparti